

[Bertel Dahlgård.]

prisberegning, medens de almindelige prismyndigheder skal kontrollere prisansættelserne i de foregående led. Jeg må gøre den højtærede minister opmærksom på, at en sådan ordning sikkert vil vise sig at være en praktisk umulighed. Alle de hensyn af lægelig og farmaceutisk karakter, som er af betydning ved sundhedsstyrelsens afgørelse af, om et lægemiddel skal meddeles specialitetsanerkendelse, må selvfølgelig afvejes i forbindelse med en vurdering af den økonomiske betydning af afgørelsen, og prisberegningen er således et led i en større helhed, et led, som ikke kan behandles af en anden myndighed, der efter sin sammensætning ganske savner forudsætninger for at bedømme grundlaget for de enkelte specialitetsanerkendelser. Også forholdet til apotekernes prisberegning er her af stor vigtighed — det kan det ærede medlem hr. Poul Claussen bevidne —, fordi der i medicinaltaksten, der bestemmer apotekernes priser, er indeholdt bestemmelser såvel for prisberegningen ved salg af apoteksfremstillet medicin som for avanceberegningen med hensyn til medicinske specialiteter. For at en rimelig balance mellem disse to grene af taksten skal kunne opnås, er det nødvendigt, at priskontrollen med de medicinske specialiteter udøves under rimeligt hensyn til de principper, medicinaltaksten bygger på, eller omvendt, at medicinaltaksten revideres, hvis den i relation til prisansættelsen for de medicinske specialiteter får urimelige virkninger.

Alt dette i forbindelse med, at den enkelte sag også iøvrigt må ses i sammenhæng med de indenfor medicinalvæsenet som helhed herskende forhold, gør det til en nødvendighed, at administrationen af prisgodkendelsen, priskontrollen med apotekerne og priskontrollen med specialiteterne henføres under samme myndighed. Når man fra Industrirådets side nu synes at foretrække, at priskontrollen henlægges til de almindelige prismyndigheder og ikke under sundhedsstyrelsen, udbygget med den fornødne sagkundskab og med repræsentanter for alle de interesserede parter, kan det vist siges at være rigtigt at erindre, at medicinalindustrien under krigen nedlagde protest imod, at dens prisforhold blev behandlet af de almindelige prismyndigheder. Så længe sundhedsstyrelsen ikke var udstyret med den

fornødne sagkundskab på disse områder, foretrak man sundhedsstyrelsens tilsyn.

I denne forbindelse er der en ting, jeg gerne meget stærkt vil fremhæve i forbindelse med både specialitetsanerkendelsen og priskontrollen. Jeg vil gøre opmærksom på, at kommissionsflertallets forslag her efter min anskuelse giver fabrikkerne den størst tænkelige sikkerhed for saglig behandling. Sundhedsstyrelsen tiltrædes ved behandlingen af disse spørgsmål af en repræsentant for Industrirådet; ønsker medicinalindustrien at være direkte repræsenteret, har jeg intet derimod, men det afgørende i denne forbindelse er, at det fastslås i lovforslaget, at hvis der ikke er enstemmighed om en afgørelse, hvor alle parter i sagen under sundhedsstyrelsens ledelse er blevet hørt, og hvor forhandlinger har fundet sted, da er der sikkerhed for, at sagen automatisk indannes til afgørelse af indenrigsministeren, der herigennem kan få sagen belyst fra alle sider.

Jeg skal dernæst fremsætte nogle bemærkninger om det andet område, hvor den højtærede minister har fulgt en enkelt mands indstilling mod så godt som hele den øvrige kommission. Det drejer sig om apotekerafgiften, og den ene mand, han har fulgt, er apotekerforeningens formand, der foreslår, at den nugældende afgiftsordning med høje nettoafgifter og ringe omsætningsafgift bibeholdes, dog med nogen nedsættelse af afgifterne. Jeg forudskikker her den bemærkning, at kommissionsflertallets herfra afvigende forslag indeholder ikke nogen forhøjelse af de samlede afgifter, som i øjeblikket betales af apotekerne. De af kommissionen foreslåede ændringer er af en betydningsfuld principiel karakter, som jeg om lidt skal vende tilbage til.

Ministerens og apotekerforeningens formands argumentation for at bibeholde den gældende ordning er, at omsætningen som mål for apotekernes indtjeningsmuligheder er et irrationelt grundlag at bygge på, og endvidere, hvad der oplyses i bemærkningerne til lovforslaget, har apotekerforeningens formand oplyst, at nogle af foreningen foretagne beregninger viser, at kommissionsflertallets forslag vil have til følge, at et antal apotekere med store indtægter får lettelse i forhold til de nuværende afgiftsregler, medens en række apoteker med mellemstore indtægter får forhøjelse af af-